

Hertil føjes, for det Tilfælde, at denne Andel i Krigsskatten ikke skulde slaa til, at Kommunerne da skal kunne forhøje Skatterne efter de gældende Skattebestemmelser, uden at Skattevalg derved nødvendiggøres. — Endelig foreslaas, at der paa Finansloven (Tillægsbevillingsloven) kan for de Kommuners Vedkommende, til hvilke der er bevilget overordentligt Tilskud i Henhold til Bestemmelsen i § 2 i Lov Nr. 237 af 2. Oktober 1914 om midlertidigt Statstilskud til de kommunale Hjælpeasser, jfr. Lov Nr. 90 af 31. Marts 1915, bevilges yderligere Tilskud til Opnaaelse af de i den heromhandlede Lov ommeldte Formaal.

Ved den foretagne Afstemning blev den af første Mindretal foretagne Affattelse af Lovforslaget forkastet med 51 St. mod 30. Det andet Mindretal (Ellinger) tog sit Forslag tilbage. Det ovfr. under Nr. 1 anførte Ændringsforslag af Indenrigsministeren vedtoges med 54 St. (33 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod). De øvrige Ændringsforslag af Indenrigsministeren vedtoges uden Afstemning. — Regeringens Lovforslag med de saaledes vedtagne Ændringer vedtoges med 52 St. (ingen stemte imod, men 35 tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod).

III. *Landstings-Udvalgets Flertal* (Udvalget undtagen Lewinsky og Vejstrup) udtaler sig i Betænkningen mod forskellige Punkter i Regeringens, af Folketinget vedtagne Lovforslag. Flertallet, der er enigt i, at det overlades Kommunernes Bestyrelser at tage Bestemmelse om, hvilke Foranstaltninger der skal træffes i hver enkelt Kommune, maa saaledes „fastholde, at der ikke ydes Statstilskud til Foranstaltninger der gaar ud paa ogsaa at komme de formuende eller mere bemidlede blandt Kommunens Beboere til gode“. Fremdeles tager Flertallet Afstand fra den tvungne Børnebespisning. Med Hensyn dernæst til de Midler, som Kommunerne selv skal tilvejebringe, nærer Flertallet „den Opfattelse, at der ved en midlertidig Lov som den forliggende ikke bør gribes stærkt ind i gældende Regler for Paaligningen af de kommunale Skatter. Regeringens Forslag gaar i den Henseende alt for vidt“. (Regeringsforslagets Bestemmelse [se ovfr. Nr. 7] om, at det overlades Kommunerne, hvorledes de vil opkræve de „yderligere overordentlige Skatter“ foreslaas udeladt). Flertallet kan dog (ligesom Mindretallet i Folketinget) anbefale, at der aabnes Adgang for Kommunalbestyrelserne til at fritage mindre Skatteydere for den Del af Tillægsskatten, der vil blive at udrede som personlig Skat, ligesom man ogsaa med Hensyn til den Del af Tillægsskatten, der skal svares efter Ejendomsskyld, foreslaar den Lempelse, at der i Ejendomsskylden foretages et nærmere bestemt Fradrag. Ligeledes finder Flertallet (ligesom Mindretallet i Folketinget), „at der i København og